

Uitspraak van 17 augustus 2018
Gaza nr. AJA201802071

HET GERECHT IN AMBTENARENZAKEN VAN ARUBA

UITSPRAAK

op het verzoek tot het treffen van een beslissing bij voorraad als bedoeld in artikel 94 van de Landsverordening ambtenarenrechtspraak (La) van:

Jerry Enrique STARING,

wonende te Aruba,

VERZOEKER,

gemachtigde: de advocaten mrs. D.G. Kock en E.M.J. Cafarzuza,

gericht tegen:

DE MINISTER VAN TOERISME, VOLKSGEZONDHEID EN SPORT,

zetelend in Aruba,

VERWEERDER,

gemachtigde: de advocaat mr. C.B.A. Coffie.

1. PROCESVERLOOP

Bij beschikking van 6 juli 2018 van verweerder is aan verzoeker bericht dat hem conform artikel 52, eerste lid, van de Landsverordening materieel ambtenarenrecht (Lma), voor de duur van twaalf weken wordt opgedragen om werkzaamheden te verrichten als beleidsadviseur/beleidsmedewerker in plaats van als directeur van Directie Volksgezondheid (DVG).

Hiertegen heeft verzoeker bezwaar gemaakt, door indiening van een bezwaarschrift bij dit gerecht.

Tevens heeft verzoeker bij verzoekschrift van 11 juli 2018 gevraagd om een beslissing bij voorraad als bedoeld in artikel 94 La.

Het verzoekschrift is op 8 augustus 2018 behandeld in raadkamer, waar verzoeker bij mr. E.J.M. Cafarzuza is verschenen en verweerder bij zijn gemachtigde voornoemd. Tevens is aanwezig mr. S.O.R.G. Faarup, lid van het managementteam van de DVG.

De uitspraak is bepaald op heden.

2. OVERWEGINGEN

2.1 Ingevolge artikel 94 La kan een ambtenaar bij een met redenen omkleed verzoekschrift aan het gerecht in ambtenarenzaken een beslissing bij voorraad vragen in alle gevallen waarin een bezwaarschrift op grond van deze landsverordening kan worden ingediend, doch waarin ter voorkoming van onevenredig nadeel voor de ambtenaar, een onverwijldde voorziening wenselijk is. Voor zover de toetsing aan het in artikel 94 La neergelegde criterium meebrengt dat een beoordeling van het geschil in de hoofdzaak wordt gegeven, heeft het oordeel van de rechter een voorlopig karakter en is dat niet bindend in de bodemprocedure.

2.2 Een verzoek om voorlopige voorziening kan worden toegewezen als redelijkerwijs kan worden betwijfeld dat de bestreden beschikking in de bodemprocedure in stand zal blijven.

2.3 Bij uitspraak van dit gerecht van 6 juli 2018 (AUA201801566 en AUA201801698) is een bij beschikkingen van 1 juni 2018 en 13 juni 2018 aan verzoeker opgelegde toegangszegging geschorst totdat in hoogste instantie op de daartegen gerichte bezwaren zal zijn beslist.

2.4 Vervolgens is op dezelfde dag bij onderhavige beschikking aan verzoeker bericht dat hem conform artikel 52, lid 1, Lma, voor de duur van twaalf weken wordt opgedragen om werkzaamheden te verrichten als beleidsadviseur/beleidsmedewerker in plaats van als directeur van DVG. Ter motivering is het volgende vermeld:

"Kort na het aantreden van het managementteam [op 11 juni 2018] zijn diverse gesprekken gevoerd met het personeel, waarbij verschillende klachten zijn gemeld (over uw functioneren). Uw afwezigheid heeft dit ongetwijfeld mogelijk gemaakt. De intake en registratie van deze gesprekken zijn nog niet afgerond en vormen onderdeel van de nog lopende onderzoeken naar onder andere meerdere aantijgingen en/of indicaties van plichtsverzuim die afdoen in het vertrouwen dat in u werd gelegd, gelet op uw functie. Mede in het kader hiervan heb ik dan ook besloten om het managementteam en haar taken en bevoegdheden intact te laten. Dit zal mijns inziens ten goede komen van de rust bij het personeel op de werkvloer. Op advies van de DRH is ook een doorlichtingscommissie ingesteld die de doorlichting op dit moment uitvoert.

Op grond van gemelde nog lopende onderzoeken acht ik het in het belang van de dienst en van de verdere loop van de onderzoeken van belang, dat u tijdelijk (wellicht) andere ambtelijke werkzaamheden bij de DVG zult moeten uitvoeren dan u gewoonlijk verricht."

2.5 Artikel 52, lid 1 Lma bepaalt dat de ambtenaar verplicht is zo nodig tijdelijk andere werkzaamheden te verrichten dan die welke hij gewoonlijk verricht. Het derde lid bepaalt dat deze werkzaamheden de ambtenaar worden opgedragen door of namens de betrokken minister.

2.6 Verzoeker heeft aangevoerd dat verweerder op oneigenlijke wijze gebruik maakt van artikel 52, lid 1 Lma. Verweerder probeert door gebruikmaking van dit artikel de rechterlijke uitspraak van 6 juli 2018 te ontwijken. Bovendien heeft verweerder geen valide grondslag voor de beslissing en de beslissing is niet deugdelijk gemotiveerd, aldus verzoeker.

2.7 Verweerder heeft ter zitting aangevoerd dat DRH eerder heeft geconstateerd dat het onvermijdelijk lijkt dat DVG een nieuwe start maakt, dat DRH heeft geadviseerd om een commissie in te stellen die de organisatie, het beleid en de werkprocessen van DVG doorlicht, dat na de rechterlijke uitspraak van 6 juli 2018 een groot aantal medewerkers van DVG hun werkzaamheden heeft gestaakt in een protestactie tegen de mogelijke terugkeer van verzoeker, dat daarbij tevens een manifest is overhandigd, dat het managementteam bezig is met een tevredenheidsonderzoek onder de werknemers waaraan inmiddels 40% van de werknemers heeft deelgenomen, en dat de Advance Human Resource Group DVG aan het doorlichten is op de wijze zoals eerder is geadviseerd door DRH. Verder heeft verweerder antwoorden uit het tevredenheidsonderzoek overgelegd, onder meer over het functioneren van verzoeker.

2.8 Volgens verweerder dient verzoeker tijdelijk andere werkzaamheden uit te voeren omdat: (i) van 11 juni 2018 tot 6 september 2018 een managementteam is aangesteld om de organisatie, het beleid en de werkprocessen van DVG door te lichten zonder dat verzoeker als directeur dit onderzoek kan frustreren, (ii) door het managementteam onderzoek wordt gedaan naar de klachten over het functioneren van verzoeker, en (iii) met verzoeker als directeur er grote onrust heerst onder het personeel.

2.9 De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding het verzoek om voorlopige voorziening toe te wijzen. De voorzieningenrechter acht het resultaat in de bodemprocedure immers niet zodanig onzeker dat het treffen van een voorlopige voorziening gerechtvaardigd moet worden geacht. In dat verband wordt het volgende overwogen.

2.10 Gelet op de ten aanzien van verzoeker genomen rechterlijke uitspraak van 6 juli 2018 - inhoudende dat de beschikkingen van 1 juni 2018 en 13 juni 2018 onvoldoende zijn gemotiveerd - in samenhang met het korte tijdsverloop tussen die uitspraak en de nieuwe (bestreden) beschikking van dezelfde datum, mag van verweerder te meer worden verwacht dat in de nieuwe beschikking een volledige en dragende motivering wordt vermeld. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is de motivering van de bestreden beschikking evenwel te summier en in te algemene bewoordingen gesteld, zodat met deze motivering onvoldoende inzicht wordt geboden in de feitelijke grondslag van deze beschikking.

2.11 Deze ondeugdelijke motivering leidt – anders dan in de rechterlijke uitspraak van 6 juli 2018 – evenwel niet tot het treffen van een voorlopige voorziening. Niet valt immers uit

te sluiten dat in de bodemprocedure de gebreken in de vermelding van de motivering van de beschikking van 6 juli 2018 voor gedekt worden verklaard, gelet op de uitvoerige nadere motivering en concretisering die in de procedure bij dit Gerecht door verweerder ter zitting is verstrekt. In dat verband hecht de voorzieningenrechter met name aan de nadere onderbouwing van verweerder dat wordt gevreesd dat verzoeker in zijn positie van directeur het onderzoek bij DVG zou kunnen frustreren, en dat onderzoek wordt gedaan naar de klachten – die nu zijn geconcretiseerd - over het functioneren van verzoeker zelf.

2.12 Verweerder heeft eerst ter zitting een uitvoerige nadere motivering verstrekt. Van een schending van een beginsel van goede procesorde is evenwel geen sprake. Redengevend daarvoor is dat het geen nieuwe motivering betreft, maar een nadere concretisering van de summiere en algemene motivering in de bestreden beschikking. Bovendien is verzoeker ter zitting in de gelegenheid gesteld daarop te reageren en heeft verzoeker zich ter zitting niet erover beklaagd dat hij in zijn processuele positie is benadeeld.

2.13 Voor het treffen van een voorziening bij voorraad bestaat onder deze omstandigheden geen grond. Het verzoek wordt afgewezen.

3. BESLISSING

De rechter in dit gerecht:

wijst het verzoek af.

Deze beslissing is gegeven door mr. A.J.H. van Suilen, rechter in ambtenarenzaken, en uitgesproken in raadkamer op vrijdag 17 augustus 2018, in tegenwoordigheid van de griffier.

Ingevolge het bepaalde in artikel 94, lid 4, Landsverordening ambtenarenrechtspraak staat tegen deze uitspraak geen rechtsmiddel open.